

[Inger Stilling Pedersen]

Det er nødvendigt, at der gøres noget for at begrænse drikkeriet i togene, og efter situationen i Skanderborg, hvor en beruset person blev sat af toget, er det nødvendigt at sikre, at berusede personer ikke bare sættes af toget uden at tage højde for de konsekvenser, det kan medføre. Ifølge loven må der ikke skænkes for berusede personer, og der skal drages omsorg for, at berusede personer enten kommer hjem, eller politiet tilkaldes.

Besvarelse (26/9 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Efter restaurationslovens § 29 er det bl. a. forbudt at servere stærke drikke til personer, der ikke er fyldt 18 år. Når nogen er blevet beruset på en restaurant, skal bevillingshaveren eller dennes stedfortræder efter samme bestemmelse drage omsorg for, at den berusede enten bringes til sit hjem eller til en politistation eller tilkalde politiet.

Overtrædelse af de anførte bestemmelser kan straffes, og forfølgelsen af sådanne overtrædelser påhviler politiet som et almindeligt led i politiets pligt til at føre tilsyn med overtrædelser af love og forskrifter.

Det er ikke justitsministeriets opfattelse, at der i DSBs tog og færger skulle være sådanne specielle problemer i forbindelse med overholdelsen af de nævnte forskrifter, at særlige initiativer på området skulle være påkrævede. Det kan i denne forbindelse erindres, at der – som nævnt i besvarelsen fra ministeren for offentlige arbejder af folketingssspørgsmål nr. 1450 – allerede består et samarbejde mellem DSB og bl. a. politiet med henblik på løsning af ordenshåndhævelsesopgaver i forbindelse med togtrafikken. Dette samarbejde omfatter også de forhold, som nævnes i det stillede spørgsmål.

Til *udenrigsministeren* (14/9 79) af:

Kjeld Olesen (S):

»Kan regeringen billige, at udenrigsministeriet i »Nyt fra Eksportmarkedet« fremstiller latinamerikanske lande som lovende økonomiske partnere uden at berøre den stærkt voksende modstand mod de mange militærdiktaturer?«

(Spm. nr. 1511).

Begrundelse.

Danmark har ved adskillige lejligheder krævet håndhævelse af menneskerettighederne. På den baggrund virker det ejendommeligt, at man i ovennævnte tidsskrift helt undlader at nævne den undertrykkelse af menneskerettighederne, der finder sted i stigende omfang i latinamerikanske lande. Således nævnes fordelene ved investeringer i Chile, hvor de sidste dages sultestrejker vidner om en umenneskelig undertrykkelse.

Besvarelse (21/9 79):

Udenrigsministeren (Christophersen):

Udenrigsministeriets Tidsskrift, der udgives en gang om måneden, har som oftest et indhold bygget over et tema, det være sig geografisk eller emnemæssigt. Tidsskriftets augustnummer var for størstepartens vedkommende helliget danske samhandels- og samarbejdsmuligheder i forhold til de latinamerikanske lande. Formålet hermed var at imødekomme et behov hos erhvervslivet.

De for danske virksomheder interessante lande, Brasilien, Mexico og Venezuela, der som bekendt har været genstand for officielle besøg af statsminister Anker Jørgensen (Venezuela og Mexico: 1975) og tidligere udenrigsminister K. B. Andersen (Brasilien: 1977) var særlig indgående behandlet, medens landene Argentina, Uruguay og Paraguay sammen omtales i en kortere artikel.

De øvrige – 20 – latinamerikanske lande behandles alene i generelle sammenhænge som eksempelvis medlemmer af de forskellige økonomiske sammenslutninger – LAFTA, Andinpagten og CARICOM – eller som værende i besiddelse af særlige ressourcer som f. eks. fisk. Intetsteds i rækken af artikler er Chile specielt omtalt som et investeringsfordelagtigt land.

De omhandlede artikler ligger helt inden for de rammer, som er afstukket i tidligere fremstillinger i Udenrigsministeriets Tidsskrift af danske samarbejds- og samhandelsmuligheder i forhold til forskellige dele af verden. Tidligere har tidsskriftet således på tilsvarende måde behandlet statshandelslandene (Sovjetunionen, Østeuropa, Folkerepublikken Kina m. v.), de fjernøstlige lande, Mellemosten og Afrika.